

עפ"ת 3828/03/14 - פנינה אלבאום נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים
עפ"ת 3828-03-14 פנינה אלבאום נ' מדינת ישראל
13 מרץ 2014
4738-07-12

בפני כב' השופט רענן בן-יוסף
המערערת
נגד
המשיבה
פנינה אלבאום
מדינת ישראל

נוכחים:

ב"כ המערערת - עו"ד אלקנה בישיץ

ב"כ המשיבה - עו"ד גלי חצב

המערערת הופיעה

[פרוטוקול הושמט]

פסק דין

נגד המערערת נרשם דו"ח ברירת משפט על כך שביום 06.03.11 בשעות אחר הצהריים המוקדמות ברח' רבי עקיבא 1 בבני ברק, בניגוד לתקנה 36(ג) לת"ת, נסעה ועברה משמאל לקו הפרדה רצוף.

המערערת ביקשה להוכיח את חפותה ולפיכך זומנה לדיון, ובישיבת המענה הראשונה טענה כי לא עברה עבירה מאחר ואין במקום פס לבן.

המערערת הציגה לבית המשפט ולתביעה תמונות שצילמה, לטענתה, עובר לביצוע העבירה הנטענת, וכן אישור מעיריית בני ברק, על-פיו, במועד 04.04.11 ברח' רבי עקיבא 1 אין פס לבן.

בית משפט קמא העביר לבדיקת התביעה את הטענות ולשם כך נקבעו תזכורות, ובתאריך 07.07.13 הודיעה המדינה לבית משפט קמא כי הם מבקשים להמשיך בהליכים וביקשו לזמן את המערערת לדיון.

התיק נדחה ליום 17.11.13 ואחר כך נדחה שוב ליום 15.01.14, ובאותו מועד זומנה המערערת לישיבת מענה חדשה.

עמוד 1

על אישור המסירה, לפיו, זומנה המערערת לאותו מועד, מתנוססת במקום המיועד לכך חתימתה. כפי שעל-פי רישום הדוור (או הדוורית) אלא ביום 17.10.13 נמסר למערערת הדואר עליו היא חתמה. המערערת לא התייצבה לדיון ובית משפט קמא הרשיעה בהיעדרה משזומנה כדין וגזר את דינה לעונש לא מכביד של 500 ₪ קנס.

המערערת פנתה לבית משפט קמא בבקשה לביטול פסק הדין, כאשר היא מלווה בבקשתה תצהיר, וטענה כי למרות שאישור המסירה שרבוט, אין מדובר בחתימתה, ולכן החתימה המופיעה על אישור המסירה איננה דומה אפילו לחתימה של המערערת בתצהירה.

יאמר, שב"כ התביעה, כמו בית המשפט, הציץ באישורי מסירה אחרים בתיק זה בפני בית משפט קמא, למשל, אישור המסירה לדיון מיום 17.10.13, עליו חתום בעלה של המערערת, מר שמעון אלבוים, וחתימה זו דווקא דומה לשרבוט שעל אישור המסירה הקודם.

בכל אופן, כאמור, על אישור המסירה שהוצג בפני בית משפט קמא במועד הרלוונטי, נרשם כאילו המערערת עצמה קיבלה את הזימון.

לגופו של עניין, ב"כ המדינה מתנגדת לערעור, מציגה את דו"ח השוטר שרשם את הדו"ח בשטח, מצביעה על כך שהדו"ח מפורט ועל פניו נראה נכון, ובעיקר על כך שהמערערת לא טענה בפני השוטר בשטח כי אין במקום פס לבן, כפי שהיא טוענת בפני בית משפט קמא.

החלטתי לקבל את הערעור, לבטל את פסק דינו של בית משפט קמא ולהחזיר את הדיון אליו משלב ההוכחות.

נימוקי הם כאלה:

א. מקום ובית משפט קמא לא קיים דיון בבקשתה של המערערת והיא לא נחקרה על תצהירה, לא ניתן על הסף לדחות את טענתה, כי אין היא חתומה על אישור המסירה. ער אני להלכה במשפט המנהלי, לפיה, חזקה על מעשי המנהל שהם נכונים, אבל בנסיבות מקרה זה, הייתה הצדקה טרם הקביעה שהמערערת משקרת, לעניין אישור המסירה, לבחון את טענתה יותר לעומק.

ב. לגופו של עניין, אין עסקינן באי-התייצבות רגילה של אדם לישיבת מענה. מדובר במערערת שהתייצבה לדיון, שכרה עו"ד ולא התייצבה רק לישיבה נדחית, כאשר ברור שהיא כופרת וכאשר הציגה טענות להגנתה.

ג. לא שוכנעתי שאין כל בסיס להגנתה של המערערת ומשכך קיים חשש לעיוות דין שמא הרשעתה איננה כדין. צריך, במקרה מעין זה, להעמיד את גרסתו של השוטר בשטח, כמו גרסתה בפני בית משפט קמא, שבוודאי לאחר שמיעת הראיות יגיע לתוצאה הנכונה.

בשל הספק בשאלת זימונה של המערערת כדין לדיון, לא אפסוק הוצאות כנגד המערערת.

פסק דינו של בית משפט קמא בטל, התיק יחזור אליו לשמיעה החל משלב ההוכחות. אין טעם לקיום ישיבת מענה

נוספת, אלא אם כן ב"כ המערערת יבקש זאת.

**ניתן והודע היום י"א אדר ב'
תשע"ד, 13/03/2014 במעמד
הנוכחים.
רענן בן-יוסף, שופט**

הוקלד על ידי נופר דוידי